

Μ

έρες Σχολείου

Οκτώβριος 2006

Σελίδα 1 - από φύλλο 2

Αυτή την ιστορία την αφηγούνται στο Χουνίν ή στο Τα-

παλκέ. Ένα παιδί εξαφανίστηκε

μετά από μια ινδιάνικη επιδρομή. είπαν πως το έκλεψαν οι Ινδιάνοι. Οι γονείς του άρχισαν μια μάταιη έρευνα, για να το βρουν. Έπειτα από πολλά χρόνια, ένας στρατιώτης που ήρθε από την ενδοχώρα, τους είπε για κάποιον Ινδιάνο με γαλανά μάτια στο χρώμα τ' ουρανού, που θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ο γιος τους. Στο τέλος, βρήκαν τον άνθρωπο (το χρονικό χάνει τα ίχνη των περιστάσεων και δε θέλω να επινοήσω πράγματα που δεν ξέρω) και πίστεψαν πως τον αναγνώρισαν.

Ο άντρας, μεγαλωμένος μες στη μοναχική ζωή και στην αγριάδα, δεν καταλάβαινε πια τα λόγια της μητρικής του γλώσσας, αλλά αφέθηκε να οδηγηθεί, αδιάφορος και πειθήνιος, μέχρι το σπίτι τους.

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Εκεί σταμάτησε, ίσως επειδή σταμάτησαν οι άλλοι. Κοίταξε την πόρτα, χωρίς να καταλαβαίνει. Άπλωσε το χέρι του μες στην καπνισμένη καμινάδα του τζακιού και τράβηξε έξω ένα μικρό μαχαίρι με δυο κεράτινες χειρολαβές που είχε κρύψει εκεί από παιδί. Τα μάτια του άστραφταν από χαρά, και οι γονείς του έκλαψαν επειδή βρήκαν επιτέλους το γιο τους.

Ίσως άλλες θύμησες να ακολούθησαν αυτή την πρώτη, αλλά ο Ινδιάνος δεν μπορούσε να ζήσει μέσα σε τοίχους, και μια μέρα έφυγε, αναζητώντας τους απέραντους χώρους του.

Αναρωτιέμαι τι να αισθάνθηκε εκείνη την ιλιγγιώδη στιγμή όπου το παρελθόν και το παρόν ήταν συγκεχυμένα. Θα 'θελα να μάθω αν ο χαμένος γιος ξαναγεννήθηκε και πέθανε εκείνη την ώρα της έκστασης ή αν κατάφερε ν' αναγνωρίσει, σα νήπιο ή σα σκύλος τουλάχιστο, τους γονιούς και το σπίτι του.

(Από το βιβλίο ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΑ)

Ο ΔΙΚΗΜΑΛΩΤΟΣ του Χόρχε Λ Μπόρχες

Τρίτη 3 Οκτωβρίου

Η πρώτη φετινή εκδρομή στο Lido soccer στις Μαλάδες. Η μέρα ήταν υπέροχη.

Τετάρτη 11 Οκτωβρίου

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μας εκλογές. Έγινε μια ωραία αναμπουμπούλα. Πάρτε ένα δείγμα, το διάλειμμα πριν τις εκλογές:

- Θα με ψηφίσεις;
- Θα βάλεις υποψηφιότητα στο πενταμελές;
- Όχι, μόνο στο δεκαπενταμελές.
- Παιδιά, αν ξανακούσω άλλη μια φορά τη λέξη ψήφο, ψηφίζω, πενταμελές ή δεκαπενταμελές, θα....θα.... δεν ξέρω και 'γω τι! (αυτή είναι η Ελιζα).
- Μα, σε παρακαλώ, ψήφισέ με!

Ε, λοιπόν η ώρα έφτασε, και λίγο πολύ, νομίζω πως όλοι το διασκεδάσαμε. Βγήκε η εφορευτική, πήγαμε στις γωνίες για να ψηφίσουμε και τέλος η εφορευτική έγραψε τα αποτελέσματα στον πίνακα. Εμείς που είμαστε στο πε-

Εκλογή 5μελών συμβουλίων

ναμελές αποσυρθήκαμε διαδικασίες στην αυλή, όπου αρχίσαμε κ.τ.λ. Δανειστήκαμε στυλό και χαρτί και τα κόψαμε κομμάτια, γράψαμε ονόματα κ.ά. Εντωμεταξύ είχαμε χάσει μιάμιση διδακτική ώρα κι ένα διάλειμμα! Δέκα λεπτά πριν το σχολάσμα, μπήκαμε οριστικά στην τάξη και κατά το σχολάσμααρχίσαμε να ανταλλάζουμε ψήφους για το δεκαπενταμελές!

Φιλομήλα Φραιδάκη, α2

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μας εκλογές. Το διαδικαστικό μέρος μου άρεσε, γιατί η εφορευτική φώναζε ονόματα, τα παιδιά σηκώνονταν και ψήφιζαν. Οι υποψήφιοι φώναζαν, γελούσαν, κοίταζαν, παρακολουθούσαν

κάθε ψηφοφόρο με αγωνία. Η αγωνία όμως κορυφώθηκε με την καταμέτρηση των ψήφων. Μερικά παιδιά άλλαξαν θρανίο και έκατσαν μαζί με τους υποψήφιους για «συμπαράσταση». Για πρώτη φορά, όλα τα μάτια ήταν καρφωμένα στον πίνακα και κοιτάζαν με ενδιαφέρον! Η καταμέτρηση τελείωσε. Μαζί και το άγχος μερικών παιδιών. Όμως, τι να πούνε αυτά που είχαν ισοψηφία; Ξαναψηφίσαμε λοιπόν, βγήκε ένα παιδί. Είχαμε πλέον συμπληρώσει τετράδια. Ισοψηφία τώρα ανάμεσα σε δύο παιδιά. Έπρεπε να τραβηχτεί κλήρος. Μερικά παιδιά δεν άντεχαν να κοιτούν. Επιτέλους, βγήκε.... Θα ήθελα να είναι και του χρόνου έτσι. Αλλά όχι με τόσο άγχος.

Βασιλίνα Γραντή, α2

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μας εκλογές. Ήταν συναρπαστικά! Η καθηγήτρια τάξης, η κυρία Παπαθανασίου, μπήκε στην τάξη και άρχισε να μας δίνει διάφορες πληροφορίες για το τι και πώς θα κάναμε τις εκλογές. Πιστεύω πως η πρόεδρος και το υπόλοιπο συμβούλιο θα ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους και θα κάνουμε διάφορα ενδιαφέροντα πράγματα.

Αδελαιίδα Τράπαλη, α2

Εγώ δεν είχα καθόλου άγχος στην αρχή, αλλά, όταν άρχισαν να λένε 12 ψήφους η Κάλλια και 12 η Κωνσταντίνα, το άγχος είχε φτάσει στο κατακόρυφο. Είχα μπει στο 5μελές, δεν μπορούσα να το πιστέψω και μάλιστα εκλέχτηκα για πρόεδρος, ακόμα δεν έχω καταλάβει το πώς.

Κάλλια Φανουράκη, α2

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μας εκλογές. Πρώτα κληρώσαμε την εφορευτική επιτροπή, για να μετρήσουν τις ψήφους. Μας φωνάζανε έναν-έναν, και σηκωνόμασταν για να ψηφίσουμε. Όταν φώναζαν εμένα, ένιωθα λίγο αγχωμένη, γιατί δεν ήξερα τα παιδιά τόσο καλά και δεν ήμουν σίγουρη ποιον να ψηφίσω. Τέλος πάντων, ψηφίσα και ήρθε η ώρα της αγωνίας. Ποιος θα μπει στο πενταμελές.

Χριστίνα Γαμπακάκη, α2

Άρχισε η διαδικασία, τα παιδιά ένας-ένας πήγαιναν κάπου μόνοι τους και ψηφίσαν. Α! Ήχασα να σας πω ήμουν και εγώ υποψήφιος. Έβλεπα τις ψήφους να σημειώνονται στον πίνακα και τρόμαζα, γιατί εγώ είχα μόλις μία ψήφο, ενώ κάποιοι άλλοι προχωρούσαν ασταμάτητα. Πιστεύω πως θα γινόμουν ρεζίλι, όμως κάποια στιγμή άρχισα να ακούω το όνομά μου και σχεδόν έφτασα κάποιους. Τότε ανακουφίστηκα λίγο και ένιωσα πιο καλά. Τελικά το πενταμελές μας βγήκε. Εγώ δεν ήμουν μέσα, αλλά δεν πειράζει. Του χρόνου πάλι.

Γιώργος Μπιμπέρης, α2

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στη τάξη μας εκλογές. Πολλά παιδιά είχαν δώσει υποψηφιότητα. Ανάμεσά τους και εγώ. Στην αρχή, ο καθένας έπαιρνε το ψηφοδέλτιο, έβαζε από έναν έως πέντε σταυρούς και το δίπλωνε στα τέσσερα. Ύστερα, το έριχνε στην κόλπη. Μόλις τελειώσαν οι πρώτες διαδικασίες, άρχισε η καταμέτρηση των ψήφων. Εκείνη τη στιγμή αγωνιούσα πολύ, είχα αγχωθεί. Αν έβγαυε ένα παιδί που δεν ήταν ικανό γι' αυτήν τη θέση, αν δεν με ψηφίσει κανείς; Ήταν μερικά από τα ερωτήματα που με βασάνιζαν εκείνη τη στιγμή. Τελικά είχαν εκλεγεί τρία παιδιά. Οι άλλοι δύο είχαν ισοψηφίσει με άλλους τέσσερεις. Ένας από αυτούς ήμουν και εγώ. Η επαναληπτική ψηφοφορία έγινε. Οι ψήφοι δόθηκαν. Εγώ δεν βγήκα. Απογοητεύτηκα, αλλά δεν πειράζει. Σημασία έχει η τάξη μας να έχει καλούς, ικανούς και άξιους εκπροσώπους στο 15μελές.

Αγνή Ορφανουδάκη, α2

Χθες για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μας εκλογές. Μας είπαν πώς να ψηφίσουμε, δηλαδή μας εξήγησαν τους κανόνες (πόσους να ψηφίσουμε, να μην κάνουμε μουντζούρες και να σημειώνουμε τους σταυρούς με μπλε στυλό). Κάποια παιδιά μπήκαν στην εφορευτική επιτροπή. Ψηφίσαμε. Μετά μετρήσαμε πόσους ψήφους είχε ο καθένας. Είχα ανάμικτα συναισθήματα άγχους και αγωνίας. Βγήκαν δυο άκυρα, από τον Κίμωνα. Άρα, αν με είχε ψηφίσει και ο Κίμωνας, θα είχα βγει στο 5μελές.

Βασίλης Σκουλάς, α2

Εχθές για πρώτη φορά είχαμε στην τάξη μου εκλογές. Ήμουν χαρούμενος, αλλά είχα λίγο άγχος. Όταν ήρθε η ώρα των εκλογών, ήταν λες και καιγόμενοι.

Έχασα, αλλά δεν πειράζει. Θα γίνουν εκλογές ξανά στη δευτέρα και τρίτη γυμνασίου. Εγώ στενοχωρήθηκα λίγο, αλλά και πάλι τι έγινε, δεν χάλασε ο κόσμος.

Στέλιος Ξανάκης, α2

Εγώ δεν ένιωσα και τόσο καλά, αλλά δεν στενοχωρήθηκα για τις εκλογές. Σήμερα είναι το 15μελές και ελπίζω να βγω.

Νεοκράτης Σαράντος, α2

Πέμπτη 12 Οκτωβρίου

Εκλογές για το 15/μελές συμβούλιο

Τρίτη 17 Οκτωβρίου

Πρώτος μήνας σχολείου στο αλ. Πώς νιώθω στο γυμνάσιο;

Οι γονείς λένε ότι ακόμα είναι αρχή, οι καθηγητές ότι η αρχή είναι

Ο πρώτος μήνας είναι σαφέστατα διαφορετικός από οποιονδήποτε άλλο.

Βλέπεις και μαθαίνεις πολλά καινούργια πράγματα και πρόσωπα. Ποια είναι αυτά; Κανείς δεν μπορεί να τα απαριθμήσει, αλλά κάποιος μπορεί να γράφει τα βασικότερα. Το σημαντικότερο είναι πως οι δάσκαλοι μετατρέπονται σε καθηγητές και αυτό σου δίνει μια ωραία αίσθηση. Ίσως να μεγάλωσες. Μπορούμε να πούμε πως την ίδια αίσθηση την παίρνεις και από τα νέα μαθήματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα μας δίνουν τα εξής μαθήματα: Αρχαία Ελληνική γλώσσα, Αρχαία από μετάφραση (Ομήρου Οδύσσεια και Ηροδότου Ιστορία) και Βιολογία. Επίσης, τα παλιά μαθήματα έχουν γίνει πιο απαιτητικά. Για παράδειγμα, πέρυσι η γεωγραφία μιλούσε μόνο για τα βασικά κομμάτια των ηπείρων, αλλά τώρα έχει επεκταθεί.

Στον πρώτο μήνα οι εντυπώσεις που παίρνεις κρίνονται από τον εαυτό σου κατά την γνώμη μου. Εάν καταφέρεις και είσαι καλός στα μαθήματα και προσέχεις στο μάθημα (κάτι πολύ δύσκολο σε επίπεδο γυμνασίου), και οι καθηγητές θα σου φανούν πολύ καλοί και ευγενικοί και τα μαθήματα εύκολα. Αντιθέτως, ένας «άτακτος», όπως θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε, μαθητής, λογικά θα του φανεί βουνό το γυμνάσιο απ' τον πρώτο κιόλας μήνα.

Όσο για μένα, οι εντυπώσεις μου ούτε είναι πολύ καλές ούτε πολύ κακές.

Είναι αλήθεια πως μου φαίνονται λίγο δύσκολα τα μαθήματα αλλά εντάξει, τα «κουτσοκαταφέρνω» που λέει κι ο λαός.

Ανδρέας Αντωνάκης

Πριν ανοίξουν τα σχολεία, η γνώμη μου και οι ιδέες μου για το γυμνάσιο ήταν εντελώς διαφορετικές από ό,τι είναι τώρα, που έχω κλείσει ένα μήνα ως γυμνασιόπαιδο. Νόμιζα ότι το γυμνάσιο ήταν πολύ διάβασμα και πως δεν θα είχε και τόσο ενδιαφέρον. Όμως, έκανα λάθος. Φυσικά, το γυμνάσιο έχει περισσότερες ώρες που πρέπει να διαθέσει ένα παιδί. Στο δημοτικό είχες και λίγο χρόνο ελεύθερο. Όμως, στο γυμνάσιο κάθε μήνα πηγαίνουμε μια εκδρομή. Τον περασμένο μήνα πήγαμε εκδρομή στο Lido soccer! Πέρασαμε τέλεια. Είχαμε το ελεύθερο να παίξουμε ποδόσφαιρο στα γήπεδα ή να κάτσουμε και να φάμε ή να πιούμε κάτι. Όμως, το κακό ήταν ότι κάτσαμε λίγη ώρα. Για μένα το γυμνάσιο είναι φανταστικό και φυσικά καλύτερο από το δημοτικό!

Αλεξάνδρα Ανδρουλιδάκη

αν προσέχουμε μάθουμε τον τρόπο διαβάσματος τέτοια.

Εμείς, δηλαδή οι μαθητές της πρώτης, έχουμε εντελώς άλλα πράγματα στο νου μας. Π.χ. τώρα που δεν έχουμε πολλά, άντε να βολτάρουμε και να κάνουμε χαβαλέ προσπαθώντας να προσέξουν και οι μεγαλύτεροι τις κινήσεις μας και να μας βάλουν κι εμάς στο «τρυπάκι» του τι θα πει γυμνάσιο.

Ίσως άμαθοι που είμαστε, έχουμε πολλών ειδών ερωτήματα όπως: τι θα πει γυμνάσιο, είναι τα περισσότερα μαθήματα ή κάτι που δεν έχουμε εξιχνιάσει ακόμη;

Πήραμε μια πρώτη γεύση από εκλογές, εκδρομές, υποψηφιότητες και ρίσκα. Όμως, ακόμη δεν έχουμε ολοκληρωμένη γνώμη. Για πρώτη φορά, όμως, όλα, δηλαδή τα περισσότερα κυλούν, ομαλά. Καμιά σχέση μ' αυτά που μας έλεγαν οι μεγαλύτεροι.

Εμένα, τουλάχιστον, όλα μου φαίνονται τέλεια για αρχή.

Χριστίνα Αεράκη

Δεν μπορώ να πω ότι με ξετρελαίνει, αλλά είναι καλύτερο από το δημοτικό και σαφώς πιο δύσκολο, διότι τα μαθήματα είναι πιο πολλά και πιο δύσκολα. Έχει όμως, και τα καλά του, εφόσον οι μαθητές δικαιούνται κάθε μήνα μια εκδρομή, τα παιδιά είναι μεγαλύτερα απ' ό,τι στο δημοτικό, οι καθηγητές είναι καλύτεροι, και, φυσικά έχουμε διευθυντή τον κύριο Ανδριώτη ο οποίος όπου πρέπει είναι αυστηρός και όπου πρέπει έχει πλάκα. Αυτές είναι οι πρώτες εντυπώσεις μου από το γυμνάσιο.

Κωνσταντίνος Μπαρελιέρ

Τα μαθήματα που κάνουμε είναι τα πιο λογικά και αναγκαία, για να μάθουμε και να μας βοηθήσουν να πάμε μπροστά. Δεν είναι δύσκολα, αλλά δεν πρέπει και να «τα κρεμάμε όλα στον κόκορα».

Το περιβάλλον είναι πολύ ωραίο και θερμό. Τα προτερήματα που έχουμε είναι αρκετά περισσότερα σε σχέση με το δημοτικό. Ό,τι κακό υπάρχει θα το αφήσουμε στα παιδιά του πενταμελούς και του δεκαπενταμελούς, για να το φτιάξουνε.

Στέλιος Κολομβάκης

Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι και τόσο εύκολα τα μαθήματα. Οι τσάντες είναι βαριές, τα βιβλία πολλά, τα μαθήματα δύσκολα, αλλά έχουμε και ώρες για να ξεκουραζόμαστε δηλαδή, να πηγαίνουμε εκδρομές, να μη μας παραδίδουν όταν κάνουμε διαγωνίσματα κλπ.

Μιχάλης Καμαρίτης

Γεια σας! Είμαι ο Ξενοφώντας Βλασσόπουλος και χαίρομαι που είμαι στο γυμνάσιο, γιατί αρχίζω καινούργια μαθήματα. Για παράδειγμα, φιλολογικά μαθήματα και βιολογία, που έχουν ενδιαφέρον. Αλλά και τα προηγούμενα μαθήματα στο Δημοτικό είναι και στο Γυμνάσιο, με διαφορετικό ενδιαφέρον και πιο δύσκολο περιεχόμενο.

Επίσης τελείωσα τα δημοτικά και πιστεύω πως είναι πολύ σημαντικό. Κατάφερα με τον κόπο μου και της οικογένειάς μου να κάνω σπουδαία πράγματα. Γιατί μου δόθηκε ενθάρρυνση, συμπαράσταση μα πάνω απ' όλα στήριξη, βοήθεια και βέβαια αγάπη.

Έτσι μπόρεσα να συνεχίσω στο Γυμνάσιο. Στο Γυμνάσιο έκανα καινούργιους φίλους που κάνουμε αστεία και πλάκες. Επίσης, είμαι περίεργος να ζήσω την εμπειρία των εξετάσεων. Τέλος, πιστεύω πως θα μάθω εκπληκτικά πράγματα που δεν μπορώ να σκεφτώ και να φανταστώ. Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου.

Ξενοφών Βλασσόπουλος

Τον πρώτο μήνα μου στο γυμνάσιο ήμουν πολύ αναστατωμένη. Ξυπνούσα χαράματα, όταν ήμουν στο σχολικό κόντευε να με πάρει ο ύπνος, γιατί ο ήλιος δεν έλεγε να βγει πίσω από τα βουνά. Στο σχολείο πέραγα ένα μεγάλο διάστημα της ημέρας. Όταν μετά γύρινα στο σπίτι μου, ήμουν εξουθενωμένη, τα πόδια μου δεν με κράταγαν. Έτρωγα, ξεκουραζόμουν λίγο και μετά ξαναέπιανα δουλειά. Τελειώνα, όταν πια ο ήλιος είχε δύσει. Τώρα, όμως, όλα αυτά τα έχω συνηθίσει τα κάνω μηχανικά.

Νεφέλη Βλάχου

Την πρώτη φορά ήρθα με τους γονείς μου. Ντρεπόμουν πάρα πολύ. Δεν ήξερα κανέναν εδώ. Τότε, γνώρισα ένα κορίτσι καινούργιο κι αυτό. Καθίσαμε στους καναπέδες και μιλούσαμε. Σιγά σιγά, πλησίασαν παιδιά που ήταν από το δημοτικό. Μας ρωτούσαν διάφορα πράγματα κι εμείς τους απαντούσαμε. Σιγά σιγά, γνωριστήκαμε με τα παιδιά της τάξης μας. Έτσι γνώρισα φίλους και φίλες και, σιγά σιγά, έμπαινα στο κλίμα του γυμνασίου.

Μαρία Ρινακάκη

Στα μαθήματα δεν βλέπω πολλές διαφορές. Μπορεί να έχουμε καινούργια μαθήματα, αλλά δεν είναι τόσο δύσκολα όσο νομίζαμε. Μπορεί να φταίει, όμως, το ότι είμαστε ακόμη στην αρχή. Αν και σε λίγο θα τελειώσουμε το δεύτερο μήνα στο γυμνάσιο. Τέλος πάντων. Το σίγουρο είναι ότι αν και θέλουμε πολύ καιρό ακόμα οι ... «εξετάσεις» θα μας αλλάξουν τόσο, ώστε να τις σκεφτόμαστε από τώρα. Ελπίζω, πάντως, να είναι περιττό το άγχος που νιώθω κι εγώ αλλά και όλοι οι συμμαθητές μου.

Δεν νιώθω και τόσο καλά, γιατί θα μου άρεσε να ήμουν στο δημοτικό. Διότι είναι πιο εύκολα, ενώ τώρα στο γυμνάσιο τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Τα μαθήματα παραδείγματος χάρη, κάποια είναι καινούργια για μας και μόλις αρχίζουμε να τα μαθαίνουμε. Αλλά κάποιες φορές μου αρέσει που είμαι γυμνάσιο, γιατί νιώθω ότι έχω μεγαλώσει και τώρα μπορώ να τα βγάλω πέρα μόνη μου σε μερικά πράγματα αλλά όχι και σε όλα. Επίσης πρέπει να είμαστε χαρούμενοι γιατί τελείωσαν τα πρώτα 6 χρόνια και τώρα πάμε στα δεύτερα 6 χρόνια.

Για να μετρήσουμε πόσα χρόνια μάς μένουν: 1, 2, 3, 4, 5, 6... Τι λίγα!... Αλλά θα κάνουμε υ πομονή.

Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου για το γυμνάσιο.

Εμμανουέλα Αραμπατζόγλου

Μόνο με τη σκέψη ότι φέτος θα μπω στο γυμνάσιο είχα τρομοκρατηθεί. Καινούργια πρόσωπα, περισσότερα μαθήματα, η αυστηρότητα στο *maximum*. Τέτοια περίμενα. Έκανα, όμως, λάθος! Οι καθηγητές μου είναι ευτυχώς πολύ καλοί και τα μαθήματα ευκολότερα απ' ό,τι νόμιζα. Έχουμε κάνει ήδη διαγωνίσματα τα οποία ήταν λίγο δύσκολα – ειδικά της βιολογίας – που δεν πήγα και τόσο καλά όσο φανταζόμουν.

Το πιο δύσκολο είναι οι παρατηρήσεις που από φέτος θα αρχίσουν να πέφτουν βροχή. Τέλος πάντων. Το μόνο που μένει τώρα είναι ν' αρχίσουν οι κύκλοι ενδιαφερόντων, όπου νομίζω ότι θα περνάμε καλά, αφού όλα τ' άλλα έχουν αρχίσει. Έχουμε πάει και μια εκδρομή που περάσαμε τέλεια, στο Λίντο. Αυτές είναι οι μέχρι τώρα εντυπώσεις μου για το γυμνάσιο, λοιπόν.

Ευαγγελίνα Κιρμιζάκη

Θα σας αφηγηθώ τις εντυπώσεις μου τον πρώτο μήνα παρουσίας μου στο Γυμνάσιο. Στην αρχή, φοβόμουν. Νόμιζα ότι στο γυμνάσιο όλα είναι δύσκολα. Τελικά, έκανα λάθος. Οι εντυπώσεις μου είναι θετικές. Οι καθηγητές μάς αντιμετωπίζουν με επιείκεια. Περνάμε ευχάριστα, διοργανώνονται σχολικά πρωταθλήματα, κύκλοι ενδιαφερόντων και άλλες δραστηριότητες. Το συμπέρασμα που βγάζω είναι ότι το γυμνάσιο είναι φανταστικό.

Άκης Λεμπιδάκης

Οι εντυπώσεις μου από τον πρώτο μήνα στο γυμνάσιο δεν είναι πολλές, διότι δεν έχουμε μπει ακόμα για τα καλά στο κλίμα του γυμνασίου.

Οι εντυπώσεις μου μέχρι τώρα είναι θετικές και αρνητικές. Οι θετικές είναι το ότι βρισκόμαστε σε ένα πολύ ωραίο περιβάλλον, ότι είμαστε με τις παρέες μας και ότι οι καθηγητές συμπεριφέρονται πολύ σωστά απέναντι μας κι εμείς (προσπαθούμε) το ίδιο προς αυτούς.

Τώρα..... οι αρνητικές, είναι το ότι τα μαθήματα όσο πάει αυξάνονται το ίδιο γίνεται και στις υποχρεώσεις μας.

Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου από τον πρώτο μήνα στο γυμνάσιο.

Αθηνά Μαρκάκη

Δεν είναι καθόλου εύκολο να περιγράψει κάποιος τι αισθάνεται τον πρώτο μήνα του στο γυμνάσιο. Δεν μπορεί να ζησει ούτε χαρά ούτε λύπη. Ακόμα, παρά το γεγονός ότι έχουμε πάρει μια πρώτη γεύση από το Γυμνάσιο, δεν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε εύκολο, μέτριο ή δύσκολο. Στην αρχή, τις πρώτες δέκα μέρες, είχαμε νιώσει ένα συναίσθημα αγωνίας να μας κυριεύει και ένα φοβερό άγχος, για το τι θα αντικρίσουμε την προσεχή χρονιά να μας τολαιπωρεί. Μετά από αυτές τις δέκα μέρες, κάποια πράγματα ξεκαθαρίστηκαν. Οι μαθητές και οι δάσκαλοι μπήκαν κατά κάποιο τρόπο σε ένα σουρωτήρι και χωρίστηκαν σε κατηγορίες. Άλλοι καλοί, άλλοι μέτριοι, άλλοι, που θα χρειάζονται βελτίωση και άλλοι που ήταν στην κοσμάρα τους.

Μαθητές και καθηγητές, με ζήλο και επιμέλεια προσπαθούν να επιτύχουν, ο καθένας στον τομέα του. Οι καθηγητές, ορισμένες φορές, μπαίνουν στην άσχημη διαδικασία να κάνουν παρατήρηση σε κάποιον, να κατασχέσουν ένα περιέργο αντικείμενο ή ακόμα και να πάνε κάποιον στον διευθυντή. Οι μαθητές, όταν οδηγούνται στον διευθυντή, βλέπουν τη διαδικασία πολύ οδυνηρή. Αλλά δεν είναι οδυνηρή μόνο γι' αυτούς. Για τους καθηγητές είναι χειρότερα τα πράγματα. Δεν αρέσει σε κανένα να γυρνάει την πλάτη του και να ακούει ότι χειρότερο χωράει ο ανθρώπινος νους. «Η στρίγγλα», «ο βλαμμένος» και άλλα τέτοια «αποφθέγματα» είναι μερικά από τα επίθετα με τα οποία χαρακτηρίζουν οι μαθητές τους δασκάλους.

Σε γενικές γραμμές, η εικόνα που έχω αποκομίσει για το σχολείο είναι πάρα πολύ καλή. Οι καθηγητές είναι αρκετά επιεικείς και υπομονετικοί. Από διδακτικής πλευράς, και πάλι δεν έχω κανένα απολύτως παράπονο. Γενικά, προς στιγμήν τουλάχιστον, είμαι απόλυτα ευχαριστημένος.

Γιώργος Μαραυιάκης

Την πρώτη μέρα που κάναμε τον Αγιασμό, ένιωθα λίγο παράξενα. Ένιωθα πολύ μικρότερη από τα υπόλοιπα παιδιά των άλλων τάξεων. Σιγά-σιγά, μέρα με τη μέρα, άρχισα να προσαρμόζομαι, να γνωρίζω και να κατανοώ τους κανονισμούς του σχολείου, να μπαίνω, τέλος πάντων, στο κλίμα του γυμνασίου.

Μου άρεσε και μου έκανε εντύπωση η εκδρομή που πήγαμε στο τέλος του μήνα. Περάσαμε πάρα πολύ όμορφα. Εγώ, προσωπικά, δε βαρέθηκα καθόλου. Πήγαμε σε έναν ωραία διαμορφωμένο χώρο, με γήπεδα, κήπους και πολύ πράσινο, στο Λίντο. Μας είπαν πως θα πηγαίνουμε εκδρομή στα τέλη με αρχές κάθε μήνα.

Επίσης, έχουμε γράψει μέσα σ' αυτόν το μήνα και τα πρώτα μας διαγωνίσματα. Δεν μπορώ να πω ότι ήταν δύσκολα, αλλά δεν ήταν και πανεύκολα! Όλοι οι καθηγητές είναι πολύ καλοί και τους συμπαθώ! Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου, για την ώρα.

Χριστίνα Κουμαντζιά

Τώρα πια είμαι στο γυμνάσιο. Μου αρέσει το γυμνάσιο. Αρχίζω και μεγαλώνω. Άφησα το δημοτικό και μπήκα σε μια τάξη ξεχωριστή. Τα μαθήματα είναι δύσκολα, αλλά τα πηγαίνω πολύ καλά. Υπάρχουν πολύ πιο πολλές

απαιτήσεις, οι δάσκαλοι είναι λίγο πιο αυστηροί στο γυμνάσιο, και πηγαίνουμε πιο πολλές εκδρομές. Στο γυμνάσιο, ειδικά στην 1η γυμνασίου, οι μεγαλύτερες τάξεις σου φαίνονται λες κι είσαι πολύ πιο μικρός, ενώ σε περνάνε ένα ή δύο χρόνια μόνο! Στο σπίτι δεν υπάρχουν πολλές ώρες για διασκέδαση, κάνουμε περισσότερες εκθέσεις και παίζουμε λιγότερο μπάλα. Αμέσως μετά το σχολείο, πηγαίνω σπίτι, τρώω, διαβάζω, βλέπω το βράδυ λίγη τηλεόραση και κοιμάμαι. Μετά που γυρίζω στο σπίτι είμαι πολύ κουρασμένος, αλλά αναγκαστικά κάνω τα διαβάσματα. Τα εξωσχολικά μαθήματα βαραίνουν πιο πολύ το πρόγραμμά μου. Ελπίζω τα μαθήματα του σχολείου να μην αυξηθούν κατά τη σχολική περίοδο, και οι βροχές να μειωθούν, για να μπορούμε να βγαίνουμε έξω στην αυλή του σχολείου και να παίζουμε. Στα διαλείμματα τις περισσότερες φορές βαριέμαι, αλλά, τώρα που πιστεύω να αρχίσουν τα πρωταθλήματα, θα αρχίσω να παίζω κάτι και να μην βαριέμαι.

Το γυμνάσιο μόλις άρχισε και έχω πολλή δουλειά μπροστά μου! Καλή επιτυχία σε όλους!

Μιχάλης Μηλαθιανάκης

Ο πρώτος μήνας στο γυμνάσιο μου φάνηκε και ωραίος και δύσκολος. Ωραίος επειδή είμαστε γυμνασιόπαιδα, αλλά και επειδή κάναμε και εκλογές για πενταμελές, που δεν βγήκα, και για δεκαπενταμελές που είμαι μέσα. Ο πρώτος μήνας μου φάνηκε δύσκολος, επειδή έχουμε γράψει μερικά τεστ, αλλά και επειδή αρχίσαμε ένα καινούργιο μάθημα, τα Αρχαία. Τα Αρχαία είναι ένα από τα αγαπημένα μαθήματα. Και τελικά, το συμπέρασμα που βγάζω είναι ότι το Γυμνάσιο είναι ωραίο.

Γιώργος Καραγιάννης

Ο πρώτος μήνας παρουσίας μου στο γυμνάσιο ήταν πολύ ευχάριστος. Έγιναν πολλά ωραία πράγματα, όπως κάποιες εκλογές στην τάξη μας αλλά και σε όλο το γυμνάσιο.

Επίσης, πήγαμε μια εκδρομή στο Lido Soccer τη δεύτερη μέρα του Οκτωβρίου και παίξαμε ποδόσφαιρο. Ήταν πολύ ωραία!

Έχει περάσει κιόλας ένας μήνας που είμαι στο γυμνάσιο και δεν το έχω καταλάβει. Ενώ τα μαθήματα είναι πολλά και το διάβασμα πιο πολύ, ο πρώτος μου μήνας στο γυμνάσιο ήταν ευχάριστος και πολύ ωραίος.

Κωνσταντίνος Φεργαδάκης

Οι φίλοι, τα ξαδέφια και οι συγγενείς σε κάθε τους πρόταση ανέφεραν τη λέξη γυμνάσιο, που συνοδεύεται από τις λέξεις «διάβασμα, δουλειά» και τη φράση «δύσκολα τα πράγματα φέτος». Εγώ το είδα με άλλα μάτια. Η πρώτη εβδομάδα ήταν, όπως κάθε σχολικής χρονιάς, γνωριμία με δασκάλους, με τα μαθήματα κ.τ.λ. Τη δεύτερη και τη τρίτη εβδομάδα είχε διάβασμα, αλλά πιστεύω πως δε θα με δυσκολέψει αυτό. Ενωώ ό,τι είχαμε τις άλλες χρονιές, θα έχουμε κι φέτος.

Το μόνο που δε μου αρέσει είναι, ότι έχουμε 7ωρο κάθε μέρα. Γενικά δεν είναι τόσο «κακό» όσο λέγεται.

Μιχαέλα Διαλυνά

Έχει περάσει ένας μήνας από την πρώτη μου μέρα στο γυμνάσιο. Τα μαθήματα, όσο περνάει ο καιρός, δυσκολεύουν όλο και περισσότερο. Τώρα χρειάζομαι αρκετά περισσότερο χρόνο για να διαβάσω. Οι ώρες του παιχνιδιού λιγότεψαν. Μπήκαν καινούργια μαθήματα. Σε σχέση με το δημοτικό είναι πιο πολλά. Έχουμε αρκετούς καθηγητές. Οι καθηγητές είναι πολύ αυστηροί. Έχεις συγκεκριμένο όριο απουσιών και αν το περάσεις, μένεις στην ίδια τάξη. Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι ότι κάθε ώρα είναι μια απουσία και ότι, αν μπεις μετά τον καθηγητή, παίρνεις απουσία.

Μαρία Αραβιάκη

Μου αρέσει πολύ το γυμνάσιο. Και όλοι οι καθηγητές, ιδιαίτερα ο κύριος Κληρονόμος. Θα ήταν καλύτερα αν δεν υπήρχαν τα τεστ, αλλά δεν πειράζει και αυτά ωραία είναι.

Τα μαθήματα είναι διαφορετικά, αλλά μέχρι τώρα στον ίδιο βαθμό δυσκολίας με την έκτη τάξη. Με τους φίλους μου, στην έκτη, δεν ήμασταν μαζί στα ίδια τμήματα, αλλά τώρα ήμαστε στο ίδιο τμήμα.

Με το να είμαι στο γυμνάσιο, νιώθω ανώτερος από το δημοτικό.

Τα μαθήματα είναι πολύ ωραία. Τα αγαπημένα μου είναι Βιολογία, Ο. Οδύσσεια. Αυτές είναι οι εντυπώσεις μου από το Γυμνάσιο.

Μανόλης Καζάνης

1. Όλα έχουν ένα σοβαρό πρόγραμμα, δηλαδή το κάθε μάθημα έχει το δικό του τρόπο μελέτης.

2. Τώρα πια όλα είναι πιο ενδιαφέροντα και έχουν πιο νόημα για μένα. Τα μαθήματα, οι καθηγητές κ.ά.

3. Οι καθηγητές είναι πιο αυστηροί και δεν αφήνουν τίποτα να περάσει (και καλά κάνουν).

Το Γυμνάσιο ήταν κάτι που με τρώαζε για πολλούς λόγους, γιατί θα έφευγα από το παλιό μου σχολείο στο οποίο φοιτούσα έξι χρόνια και θα απομακρυνόμουν από τους φίλους και τις φίλες μου. Όμως, το ξεπέρασα γρήγορα.

Μαρία Ρουμелиωτάκη

Πριν ανοίξουν τα σχολεία και έρθω στο γυμνάσιο ένιωθα μια αδικαιολόγητη αμηχανία και άγχος. Όσο πλησίαζαν

οι μέρες τόσο το άγχος μεγάλωνε. Τώρα που έχει περάσει ένας μήνας, νιώθω μια γλυκιά ευχαρίστηση και αγχωτική συνάμα. Μου έρχονται στο μυαλό οι εντυπώσεις και οι σκέψεις μου, πριν ανοίξουν τα σχολεία, και φαίνεται ασταθώς, οι πρώτες αναμνήσεις ξεθωριάζουν, τις παίρνει ο χρόνος απ' τη μνήμη μου: τη θέση τους τη δίνουν σε συναισθήματα χαράς και λαχτάρας για μάθηση, αλλά αυτό εξαρτάται από το μάθημα. Κάποια μαθήματα μου φαίνονται ενδιαφέροντα, μου δημιουργούν κάτι μέσα μου, κάνουν το κλικ, που λέμε, άλλα δεν μου προξενούν ενδιαφέρον, αντιθέτως, είμαι παγερά αδιάφορη γι' αυτά. Δε μου φταίει φυσικά, ο καθηγητής, αλλά το περιεχόμενο του μαθήματος δεν έχει ενδιαφέρον (μέχρι στιγμής). Στην αρχή, ομολογώ ότι φοβόμουν να έρθω γιατί νόμιζα πως ήταν κάτι το τρομακτικό, ότι δεν θα μπορούσα να' χω ελεύθερο χρόνο για τον εαυτό μου, αλλά έκανα λάθος, ίσα ίσα που νιώθω πιο μεγάλη και μορφωμένη. Το μάθημα πια έχει γίνει σοβαρό, δεν είναι όπως στο δημοτικό, που δεν πρόσεχα μες στο μάθημα και γελούσα καμιά φορά. Τώρα οφείλω να παίρνω τις σωστές βάσεις της μόρφωσης. Αυτά είναι τα συναισθήματά μου για το γυμνάσιο και ίσως ν' αλλάξουν κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Αθηνά Ανδρουλιδάκη

Για κάθε γεγονός έχουμε και κάποιες εντυπώσεις. Υπάρχουν ευχάριστα και δυσάρεστα γεγονότα. Ένα γεγονός είναι ότι έρχεται ένας συγγενής από ένα μακρινό μέρος, άλλο είναι όταν αλλάζεις τον τόπο κατοικίας σου και άλλο είναι να πηγαίνεις σε ένα εντελώς διαφορετικό τόπο σχολείου, για το οποίο θέμα θα σας πω τώρα.

Από το Γυμνάσιο έχω πολλές εντυπώσεις, άλλες είναι ευχάριστες και άλλες δυσάρεστες. Θα σας πω πρώτα τις ευχάριστες. Ήταν να αλλάξω σχολείο, πράγμα το οποίο δεν ήθελα να γίνει και τελικά δεν άλλαξα. Μερικά πράγματα έχουν αλλάξει πολύ όμως, όπως το ωράριό μας και οι απουσίες που λογαριάζονται 7 για την κάθε μέρα που λείπεις. Άλλο ευχάριστο είναι ότι θα πηγαίνουμε κάθε μήνα εκδρομή! Α! Ξέχασα να σας πω πως έχουμε και καινούργια μαθήματα, όπως Βιολογία, Αρχαία, Όμηρο κ.ά. Και έχουμε για κάθε μάθημα ένα δάσκαλο (ή δασκάλα). Επίσης ξέχασα να σας πω πως όλα τα μαθήματα βαθμολογούνται με άριστα το 20! Αυτές ήταν, προς το παρόν, οι εντυπώσεις μου από το Γυμνάσιο.

Μαρία Ηλιάδη

Η σχολική χρονιά άρχισε, και οι ρυθμοί της καθημερινότητας άλλαξαν. Ο χρόνος για παιχνίδι μειώθηκε. Τα εξωσχολικά άρχισαν και τα μαθήματα μαζεύτηκαν ένα σωρό. Όλα φυσιολογικά, μέχρι στιγμής, εκτός από μία λεπτομέρεια. Είμαστε πια μαθητές της Α' Γυμνασίου. Και τονίζω τη λέξη «Γυμνασίου» γιατί αυτή είναι που κάνει τη διαφορά. Αυτή είναι που αυξάνει τις απαιτήσεις, ανεβάζει τον πήχη ψηλά και μας προτρέπει να ενεργήσουμε αποδοτικότερα από ποτέ.

Τώρα, το Γυμνάσιο έχει αρχίσει και τα παιδιαρίσματα τελειώσαν, όχι για όλους, βέβαια. Τώρα γράφονται οι εντυπώσεις στο μυαλό του κάθε μαθητή, είτε αυτές είναι καλές είτε κακές. Εγώ γενικότερα έχω καλές εντυπώσεις

από το επίπεδο διδασκαλίας. Η συμπεριφορά των παιδιών προς εμένα είναι άριστη, και η προσοχή που μου δίνεται είναι υπερβολική αλλά συνάμα ευχάριστη.

Ελπίζω το επίπεδο του σχολείου μου να συνεχίσει το ίδιο καλά αλλά και καλύτερα. Ευχαριστώ όλους τους καθηγητές μου, που μου προσφέρουν χαρά και, παράλληλα, μου γεμίζουν το μυαλό με ενδιαφέρουσες γνώσεις.

Κωνσταντίνος Μουσουράκης

Όταν ήρθα στο γυμνάσιο, νόμιζα ότι θα ήταν πολύ αυστηροί όλοι οι καθηγητές μου, αλλά, όταν πέρασε ο πρώτος μήνας, τότε γνωρίστηκα με τα παιδιά, και οι καθηγητές μου είναι καταπληκτικοί και φέρονταν ωραία, όχι μόνο σε μένα αλλά και σε όλα τα παιδιά. Κάποια μαθήματα είναι εύκολα, κάποια άλλα δύσκολα. Αν όμως είσαι συγκεντρωμένος μέσα στην τάξη, όλα είναι εύκολα. Εμένα πιο πολύ μου αρέσει το κτίριο, γιατί είναι πιο μεγάλο από το δημοτικό και πιο ωραίο. Έχει μεγάλες αίθουσες και ωραία θρανία. Έχει μια μεγάλη αίθουσα που είναι για πολλές χρήσεις, όπως για εκδηλώσεις και για το μάθημα της μουσικής.

Κατερίνα Μαρτιμιανάκη

Πώς νιώθω, όταν γράφω Ξαφνικό διανόημα:

Έχει ενδιαφέρον!

Εύη Μαραγκάκη

Βγάλετε κόλλες χαρτί: Τι θα πει αυτό τώρα, απροειδοποίητα; Να πάρει! Ωχ, τα θυμάμαι όλα ή πάλι λάθος θα κάνω; Λες να προλαβαίνω να κάνω καμιά επανάληψη στα γρήγορα; Κάθε φορά οι ίδιες σκέψεις, με την ίδια σειρά, στην ίδια αστραπιαία ταχύτητα μέσα στο μυαλό μου. Μήπως προλαβαίνω να κάνω επανάληψη τώρα;

Μάνος Πεπονάκης

Όταν δεν έχω διαβάσει, κρύβομαι και δεν μιλάω και παρακαλώ τους Αγίους Αναγύρους να μη με εξετάσουν, ή, αν με εξετάσουν, να σκουνητήσω το διπλανό μου, για να μου πει. Αν είμαι διαβασμένος, ετοιμάζομαι και περιμένο.

Τριαντάφυλλος Μπούμπας

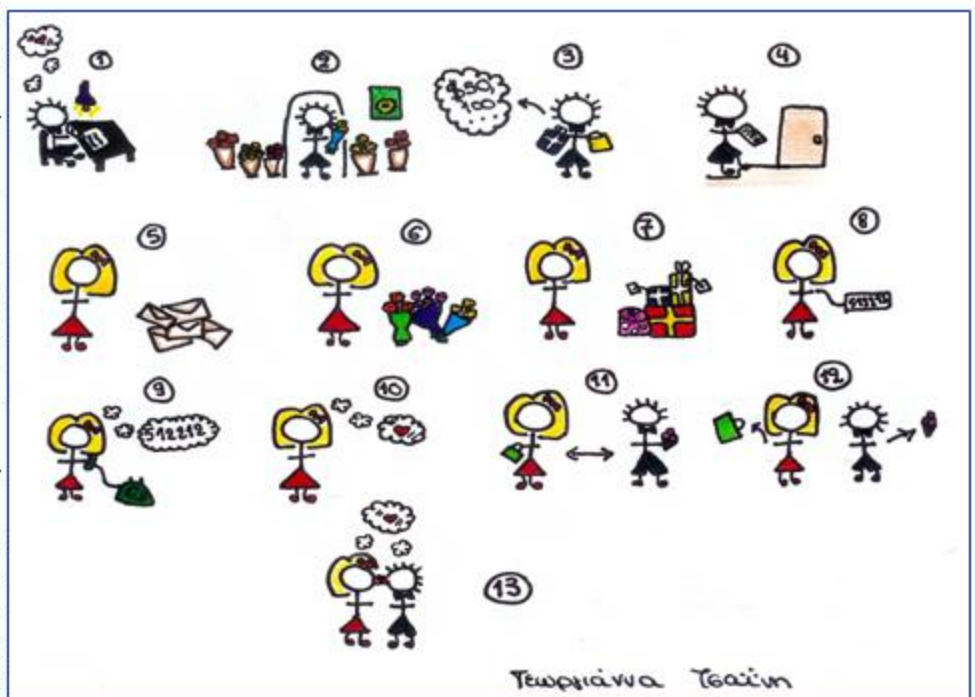
Όταν γράφω ξαφνικά διαγώνισμα, μέσα μου δημιουργείται άγχος, και τις περισσότερες φορές ξεχνώ το μάθημα της ημέρας. Είναι τρομερά αιφνιδιαστικό και πολύ αγχώδες να έχεις στο μυαλό σου ότι γράφεις τεστ, που τις περισσότερες φορές δεν έχεις καν διαβάσει και τις άλλες φορές έχεις μερικές απορίες.

Αντώνης Μανιός

Νιώθω: χάλια, αγχωμένη, δυστυχισμένη και ξαφνιασμένη. Επίσης, νιώθω τα πόδια μου να τρέμουν, τα χέρια μου να ιδρώνουν και την καρδιά μου να χτυπάει πολύ δυνατά, έτοιμη να εκραγεί. Φυσικά, όλα τα παραπάνω δεν ισχύουν, όταν έχω διαβάσει!

Μαριεύα Καρκανάκη

Εντάξει, δεν μπορώ να πω ότι ενθουσιάζομαι ούτε τα βάζω μαύρα. Αγχώνομαι και δεν σκέφτομαι πολύ καθαρά. Δεν μπορώ, όμως, να το αλλάξω και το ξεπερνάω. Ε, δεν είναι και τόσο τραγικό, τελικά!

Γεωργιάνα Τσαϊνή

Γεωργιάνα Τσαϊνή

Πέμπτη 19 Οκτωβρίου στο γ1

Όταν ξαφνικά μου λένε «βγάλε ένα φύλλο και γράψε κάποιες ερωτήσεις», λογικό είναι εκείνη τη στιγμή να θέλω να ανοίξει η γη και να με καταπιεί, αλλά αυτό μόνο όταν ο καθηγητής μάς είχε πει να κάνουμε μια ανάγνωση. Αλλά αν είναι τεστ στο μάθημα της ημέρας, που έπρεπε να το μάθουμε αυτό είναι πιο εύκολο.

Μαρία Ιατράκη

Εξαρτάται, εάν έχω διαβάσει, νιώθω υπέροχα, έχοντας μια γενική νευρική κατάσταση. Πολλές φορές, όμως, ισχύει και το αντίστροφο, και τότε στην κυριολεξία με λούζει κρύος ιδρώτας, έχω μεγάλη ανησυχία για την τροπή των πραγμάτων, ανησυχώ για το πώς θα εκφραστώ. Εκνευρίζομαι όμως, όταν, ενώ έχω διαβάσει, δεν θυμάμαι αρκετά θέματα.

Μαρία Γαλλιού

Πολύ αγχωμένος αρχικά, αλλά ύστερα συγκεντρώνομαι και απαντώ στα θέματα. Η αγωνία δεν είναι μεγάλη. Κρατάει μόνο μέχρι να δούμε τα θέματα. Αν είναι δύσκολα ή δεν τα ξέρω, η αγωνία κορυφώνεται. Αν δεν είναι δύσκολα ή τα ξέρω, τότε δεν έχω αγωνία.

Μανώλης Ευθυμίου

Να πω ότι νιώθω καλά ... δεν θα το έλεγα. Με πιάνει λίγο απροετοίμαστη, αλλά, αφού τα ξέρω, δεν έχω πρόβλημα. Τώρα, είναι και η άλλη περίπτωση, που την προηγούμενη δεν διάβασα για κάποιο λόγο. Ε, τότε προσπαθώ να γράφω ό,τι θυμάμαι.

Εβελίνα Μαρκαντωνάκη

Από τη στιγμή που ο καθηγητής λέει «κλείστε τα βιβλία σας και βγάλτε μια κόλλα χαρτί», ένα ρίγος με διαπερνάει και νιώθω ένα παράξενο συναίσθημα. Παρ' όλο που προσπαθώ να θυμηθώ το μάθημα, έχω κολλήσει. Μετά από λίγο ξεκινώ και γράφω, αλλά, όταν τελειώσω, νιώθω άγχος για το πώς έγραφα.

Μίνως Χρυσάκης

Εξαρτάται. Όταν είμαι διαβασμένη, νιώθω ωραία, γιατί μπορώ να το δεξιώ. Όταν δεν είμαι, όμως, υπάρχει ένα προβληματάκι ... Βασικά, το συναίσθημα που επικρατεί είναι η έντονη έκπληξη. Δεν μου αρέσουν τα ξαφνικά διαγωνίσματα. Θα προτιμούσα να μην υπάρχουν, αλλά, δυστυχώς, αυτό δεν είναι στο χέρι μου. Εν πάση περιπτώσει, νιώθω απίστευτα έκπληκτη και αγχώνομαι σε τεράστιο βαθμό.

Αθηνά Μαστοράκη

Αισθάνομαι να χάνω τη γη κάτω από τα πόδια μου. Είναι πολύ άσχημο συναίσθημα. Συνήθως ξεχνάω, ό,τι έχω διαβάσει. Αυτό είναι το χειρότερο. Αιφνιδιάζομαι από το άγχος, όταν ο καθηγητής λέει «βγάλτε μια κόλλα χαρτί». Τα χάνω. Σιγά σιγά, αν έχω διαβάσει σωστά, όλα επανέρχονται στη μνήμη μου (σπάνια).

Μαρία Αθανασάκη

Τη στιγμή που ο καθηγητής το ανακοινώνει, αγχώνομαι πολύ και δεν είμαι σίγουρη αν θυμάμαι καλά το μάθημα, ακόμη και αν έχω διαβάσει. Η αγωνία και η αμηχανία κρατά μέχρι να πάρω την κόλλα ή να ακούσω τα θέματα. Στη συνέχεια, αν θυμάμαι τις απαντήσεις, ανακουφίζομαι και μετά, αγχώνομαι πιο πολύ για το αν θα προλάβω να γράφω, γιατί συνήθως τα ξαφνικά τεστ είναι δεκάλεπτα.

Αθηνά Κληρονόμου

Απαίσια ως προς εμένα και μίσος ως προς τον καθηγητή.

Ιερώνυμος Κωνιός

Όταν ακούω αυτές τις λέξεις την ώρα του μαθήματος, με πλημμυρίζει άγχος. Τεστ; Αφού δεν μας είχαν προειδοποιήσει. Αγωνία και φόβος με κυριαρχούν μέχρι να ακούσω τα θέματα. Τα ξέρω ή δεν τα ξέρω; Δεν θυμάμαι τίποτα. Τελικά, διαπιστώνω ότι τα θέματα τα ξέρω, ειδικά όταν είναι εύκολα, και ανακουφισμένος παραδίδω την κόλλα μου.

Γιάννης Αλέξης

Απαίσια, απαίσια και πάλι απαίσια. Όταν τα πεις προφορικά είναι καλά. Άμα σε βάλουν, όμως, να τα γράψεις ... Εδώ υπάρχει πρόβλημα! Κομπλάρεις, σου κόβονται τα πόδια, ξεχνάς και αυτά που ξέρεις και δεν μπορείς να γράφεις λέξη. Και καλά αν έχεις διαβάσει, κάτι γίνεται. Αν όμως την προηγούμενη το απόγευμα είχε «Βέρα στο δεξί», που παρακολουθείς πυρετωδώς, και δεν έχεις διαβάσει λέξη; Τότε, τι κάνεις; Απλά, γράφεις μηδέν! Καταλάβατε τώρα πόσο απαίσια νιώθουμε, όταν γράφουμε απροειδοποίητα.

Θεοδώρα Κοκκινίδη

Παρασκευή 27 Οκτωβρίου

Εκδήλωση 28^{ης} Οκτωβρίου, απονομή βραβείων και επαίνων

Αντί προλόγου

(Από την εκδήλωση που παρουσίασε το α1 με τη βοήθεια της καθηγήτριας κ. Ελευθερίας Ιατράκη)

1941. Δύο αδελφια, ο Χρήστος και η Δέσποινα, βιώνουν το τραγικό βράδυ του χαμού της μητέρας τους. Η Δέσποινα ήταν μόλις τεσσάρων ετών και δεν θυμάται πολλά, όμως ο Χρήστος ήταν δεκατεσσάρων. Το σπίτι τους βρισκόταν δίπλα ακριβώς από τα συμμαχικά καταφύγια.

Από ένα μοιραίο λάθος του γερμανού πιλότου, η βόμβα που προοριζόταν για τους συμμάχους πέφτει λίγα μέτρα πιο δεξιά, με αποτέλεσμα να χαθούν άδικα δώδεκα οικογένειες και να τραυματιστεί σοβαρά η οικογένεια των παιδιών. Ίσως η μόνη σκεπή που έχει μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη τους είναι: η μητέρα τους αιμόφυρτη στα ερείπια του σπιτιού, ο πατέρας τους βαριά χτυπημένος, η Δέσποινα με τραύματα στο πόδι και ο Χρήστος, με κατεστραμμένο το αριστερό χέρι, να προσπαθεί να βοηθήσει την αδελφή του.

Ύστερα από πολλές μέρες νοσηλείας στο νοσοκομείο, τα δυο αδελφια μαζί με τον πατέρα τους βρέθηκαν στο σπίτι της θείας τους, αφού τώρα πια δεν είχαν μητέρα: δυστυχώς είχε πεθάνει. Και η θεία τους, όμως, ήταν πολύ τολαιπωρημένη γυναίκα, και ψυχικά καταβεβλημένη, γιατί μπροστά της οι Γερμανοί σκότωσαν το παιδί της και το σύζυγό της.

Τα χρόνια περνούσαν δύσκολα για τα μικρά αδελφια. Ο πόλεμος επιτέλους τελείωσε, μα η Δέσποινα κι ο νεαρός τώρα Χρήστος έμεναν αχώριστοι. Μεγάλωναν με το κοινωνικό στίγμα της ορφάνιας, αφού όποιος και αν τους έβλεπε ψιθύριζε: «να τα ορφανά».

1961. Η Δέσποινα έχει ποντρευτεί και ο αδελφός της Χρήστος πάντα πλάι της, κατέχοντας το δικό του χώρο στην καρδιά της.

2006. Η Δέσποινα έχει πια γεράσει, είναι γιαγιά, η δική μου γιαγιά, και ο θείος Χρήστος πάντα πλάι της. Ο αδελφός της είναι τώρα ογδόντα ετών, και η γιαγιά μου εβδομήντα: μένουν ακόμη αχώριστοι, όπως ήταν πάντα, έχοντας απομονώσει αυτό το κομμάτι της ζωής τους, τις θλιβερές μνήμες του πολέμου, κρατώντας το καταχωνιασμένο στα έγκατα της ψυχής τους.

(Από ζωντανή μαρτυρία)

Χριστίνα Αεράκη α1

Κυριακή 29 Οκτωβρίου

9.30 το πρωί φτάνουμε στον Άγιο Νικόλαο. Κατεβαίνουμε από τα λεωφορεία και αρχίζει κατά κάποιο τρόπο το μαρτύριο. Στην αρχή ένιωθα πολύ δυνατός και πολύ παθιασμένος για αυτό που πήγαινα να κάνω. Στο ένα τέταρτο και λιγότερο άρχισα να απελπίζομαι και μετά, περίπου στη μέση, καταλαβαίνετε πώς ήμουν. Ευτυχώς κάναμε στάση. Για δύο λεπτά... Μετά, και μέχρι να αρχίσουν οι ανηφόρες, ένιωθα σαν να μην υπήρχαν ανηφόρες στον κόσμο. Μα δεν ήταν αλήθεια.

Κατεβήκαμε σε ένα πολύ ωραίο δασάκι, όπου κάσαμε και φάγαμε για καμιά ώρα. Και τελικά από εκεί και πέρα άρχισε το μαρτύριο! Κατεβήκαμε και ανεβήκαμε φαράγγια και ανεβοκατεβήκαμε βουνά και μετά σταματήσαμε πάνω από μια πολύ ωραία λίμνη και περιμέναμε τα λεωφορεία. Ήταν μια πολύ εξουθενωτική αλλά πολύ ωραία μέρα.

Νεοκράτης Σαράντος, α2

Το πρωί ξεκινήσαμε με μια ώρα παραπάνω ύπνο, γεμάτοι κέφι. Επιβιαστήκαμε στα λεωφορεία (το δικό μας ήταν διώροφο) και ξεκινήσαμε. Είχε πολλή ζέστη όταν φτάσαμε στο σημείο που θα αρχίζαμε το περπάτημα και βγάλαμε τα ρούχα που όλο ανησυχία μας είχαν φορτώσει οι μαμάδες. Ξεκινήσαμε τον ποδαρόδρομο που δεν είχε τέλος και μετά από πολλή ώρα, μέσα από πολλά τοπία, μυρωδιές, βογκητά και ιδρώτα φτάσαμε σε ένα ωραίο μέρος με ένα μεγάλο δέντρο. Εκεί παίξαμε τα παιχνίδια του προσανατολισμού. Μόλις τα τελειώσαμε, φάγαμε και συνεχίσαμε το δρόμο.

Φτάσαμε σε ένα χωριό απ' όπου από κει αγοράσαμε πράγματα του πολιτισμού, όπως: πατατάκια, κόκα-κόλες, αναψυκτικά κ.ά. Πήραμε πάλι ένα μακρύ δρόμο, που περνούσε μέσα από πολλά και ωραία μέρη. Μετά από ώρα φτάσαμε στα λεωφορεία και πήραμε το δρόμο για το Ηράκλειο. Όταν φτάσαμε, ήμασταν κουρασμένοι, αλλά περάσαμε πολύ ωραία. Αυτές οι εκδρομές μάς έμειναν αξέχαστες από πέρυσι και θα μας μείνουν και φέτος.

Ημέρα φυσιολατρικής εκδρομής

Φέτος ήταν η πρώτη φορά που πήγα σε φυσιολατρική εκδρομή του Παγκρητίου. Μπήκαμε στα πούλμαν και φτάσαμε στον προορισμό μας. Αμέσως άρχισε η φοβερή διαδρομή και οι ώρες πέρασαν σαν να ήταν κάποια ασήμαντα δευτερολεπτάκια. Περάσαμε το δρόμο απέναντι και αντικρίσαμε ένα στενό, επικίνδυνο και απόκρημνο φυσικό δρομάκι. Άρχισε το κουραστικό αργό περπάτημα, μια αγέλη από κατσίκια-παιδιά, αυτά ήμασταν εμείς. Μετά από δυο ώρες φτάσαμε στο χωριό Κρούστα

που ήταν ένα μικρό παραδοσιακό και όμορφο χωριουδάκι, το οποίο δέχτηκε μια μεγάλη παρέα από κατσικοπρόβατα, τα οποία ήμασταν εμείς. Το περίπτερο της Μαρίκας αποδείχθηκε κερδοφόρο. Η κ. Μαρίκα

δεν ήξερε να βρει τα ρέστα στα μεγάλα ποσά. Ύστερα αρχίσαμε πάλι το περπάτημα, το οποίο πλέον έγινε αρκετά διασκεδαστικό με τους καλούς και τις καλές φίλους και φίλες. Πήγαμε στο Καλό Χωριό, το οποίο μου προξένησε φτωχική μεν, πλην ευωδιαστή εντύπωση.

Τέλος, μπήκαμε στο πούλμαν και αρχίσαμε τις τρέλες. Αυτή η συγκέντρωση των παιδιών και των καθηγητών εκτός σχολείου ήταν πολύ ωραία και δημιουργική.

Και για όλα αυτά ο Θεός μας βοήθησε, για να έχουμε μια ωραία ζωή.

Γκίκας Μιχαήλος, β'

Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και σίγουρα θα πάω και στην επόμενη φυσιολατρική εκδρομή.

Αφού περπατήσαμε αρκετή ώρα, το τοπίο έδειχνε ακόμα πιο ωραίο, αφού απομακρυνόμασταν από την καθημερινότητά μας, τους μεγάλους δρόμους, τη φασαρία. Ανεβήκαμε κάτι βραχάκια, τα οποία, για να πω την αλήθεια, με κούρασαν λιγάκι, έπειτα πήραμε μια ευθεία. Φτάσαμε σε ένα χωριό, τον Κρούστα, κι έπειτα συνεχίσαμε το ευχάριστο, όμορφο, μαγευτικό, αλλά... λίγο κουραστικό ταξίδι μας. Ανεβήκαμε σε ένα βουνό με διάφορα λουλούδια τριγύρω και μου έδινε την εντύπωση ότι ήμουν ένα με τη φύση. Διάφορα όμορφα δέντρα εμφανίζονταν μπροστά μου. Τα πουλάκια κελαηδούσαν και έπαιζαν ένα όμορφο, μελωδικό τραγούδι που με χαλάρωνε. Εγώ και κάποια άλλα παιδιά απομακρυνθήκαμε από το υπόλοιπο γκρουπ και χαθήκαμε. Απελπισμένοι και στεναχωρημένοι δε χάσαμε το κουράγιο μας και τελικά βρήκαμε το σωστό δρόμο. Αυτή τη φυσιολατρική εκδρομή δε θα την ξεχάσω ποτέ.

Αδελαΐδα Τράπαλη, α2

Όπως καταλαβαίνετε, ήταν πολύ κουραστική μέρα αλλά και πολύ ωραία ταυτόχρονα.

Γιώργος Μπιμπέρης, α2

Προχωρούσαμε αρκετή ώρα. Φωνές, τραγούδια, βογγητά ακούγονταν από τα παιδιά, καθώς προσπαθούσαμε να ανέβουμε το μονοπάτι. Μερικοί σταματούσαν κάτω από τα δέντρα, σε βράχους να ξεκουραστούν, να πιούν λίγο νερό και να συνεχίσουν. Σε λίγο, σταματήσαμε όλοι μαζί στον Κρούστα. Πήγαμε και βρήκαμε ένα ψυκατζίδικο. Όσοι ήταν τυχεροί πρόλαβαν να πάρουν νερό. Φύγαμε απ'τον

Κρούστα, βαδίζαμε αρκετή ώρα, μέχρι να κάνουμε την επόμενη στάση. Σταματήσαμε σε ένα μέρος με γρασίδι και σκιά. Εκεί φάγαμε, μερικά παιδιά παίζανε με τον κ. Φώντα, άλλα εξερεύνησαν το μέρος, άλλα συζητούσαν, άκουγαν μουσική και άλλα σκαρφαλώνανε σε ένα δέντρο και ποιος ξέρει τι κάνανε εκεί πάνω! Ωρα να φύγουμε. Προχωρούσαμε. Εγώ, με μια φωτογραφική μηχανή στο χέρι, δεν χόρταινα να βλέπω και να ακούω την φύση. Σταματήσαμε πάλι σε ένα ξωκλήσι. Δεν κάναμε πολλά εκεί. Ξανά περπάτημα, ώσπου να φτάσουμε στο Καλό Χωριό, όπου μας περίμεναν τα πούλμαν. Στο πούλμαν περάσαμε επίσης πολύ ωραία, αν και κουρασμένοι. Όταν γύρισα στο σπίτι, ήθελα να περιγράψω όλα αυτά στους γονείς μου. Μα δεν μπόρεσα. Είπα: «Ωραία περάσαμε. Καληνύχτα.» Έβαλα τις πιτζάμες μου και έπεσα για ύπνο.

Βασίλινά Υφαντή, α2

Χτες η διαδρομή μας Κρούστας - Καλό Χωριό στο Λασιθί ξεκίνησε με τρία χιλιόμετρα μεγάλη ανηφόρα με πέτρες κι αγκάθια, λες και ανεβαίναμε σε ένα στενό Γολγοθά και κάθε φορά που το μονοπάτι δυσκόλευε, φώναζα πίσω στο Σουργιά να μην δει τι τον περιμένει. Όταν το μονοπάτι έγινε χωματόδρομος, κάναμε μια στάση δύο λεπτών αλλά ο κ. Φώντας ούτε που ήθελε να ακούει τη λέξη στάση.

Νίκος Χααραλαμπάκης, α2

Λοιπόν χθές, Κυριακή 29 Οκτωβρίου 2006, ήταν η πρώτη μας φυσιολατρική εκδρομή. Από την προηγούμενη μέρα είχα φτιάξει την τσάντα μου και τα φαγητά ήταν όλα έτοιμα! Κοιμήθηκα νωρίς, για να είμαι ξεκούραστη! Μόλις ξύπνησα την Κυριακή είχα μια ανυπομονησία να έρθει η ώρα να φύγουμε για την εκδρομή. ... Μου άρεσε πολύ η

εκδρομή και είμαι σίγουρη πως θα ξαναπάω και στις υπόλοιπες φυσιολατρικές εκδρομές.

Υ.Γ. Δεν θα ήταν τόσο ωραία εάν δεν ήταν ο κ. Φώντας.

Κοραλία Μιχαήλου, α2

Λοιπόν, τις εκδρομές, δεν τις χάνω με τίποτα. Ήταν τέλεια!
Φιλομήλα Φραιδιάκη, α2

Αυτή η εκδρομή ήταν το κάτι άλλο. Εύπνησα με χαρά για να περπατήσω. Ο κ. Φώντας ήταν πολύ καλός μαζί μας και μας έδειξε το μέρος όλο κέφι και χαρά. Αυτοί που δεν ήρθαν έχασαν πολλά. Γέμισαν τα πνευμόνια μας καθαρό αέρα. Κουραστήκαμε πολύ αλλά άξιζε περισσότερο από το να καθόμαστε σπίτι και να βλέπουμε τηλεόραση. Όλοι μαζί συνεργαστήκαμε για να περάσουμε ωραία, αλλά και να περάσουμε όλο αυτόν το Γολγοθά! Θέλω πολύ να ξαναπάω, να γνωρίσω κι άλλα μέρη και να γεμίζω καθαρό αέρα.

Ελίζα Μαυρουδή, α2

Όλοι περνούσαμε καταπληκτικά! Μετά άρχισε το πιο εύκολο και δύσκολο μαζί, το κατέβασμα. Μερικοί έτρεχαν, με αποτέλεσμα να πέσουν. Όλοι γελούσαμε. Στο μονοπάτι οι πέτρες γυρνούσαν, τα δέντρα μάς τσιμπούσαν, αλλά κανέναν δεν τον ένοιαζε, γιατί όλοι περνούσαν καταπληκτικά! Μετά, κατά τις 6, βρεθήκαμε σε ένα χωριό, όπου μας περίμεναν τα σχολικά. Κανείς δεν ήθελε να φύγει. Αλλά και ο γυρισμός με τα πούλμαν ήταν διασκεδαστικός.

Ράνια Σεβαστάκη, α2

Στην εκδρομή αυτή, όπως και σε όλες τις προηγούμενες, πέρασα φανταστικά. Εγώ προσωπικά δεν πάω σ' αυτές τις εκδρομές τόσο για τη φύση, όσο για την παρέα. Εντάξει, δεν μπορώ να πω, μια χαρά ήταν το τοπίο. ... Από φυσιολατρική πλευρά, πιο πολύ μου άρεσε το μονοπάτι που ακολουθήσαμε. Ήταν πολύ απότομο και επικίνδυνο και οδηγούσε στο χωριό Κρούστα. Ήταν φοβερά και μακάρι να οργανωθούν και άλλες τέτοιες παρόμοιες εκδρομές.

*Έκτορας
Καλλέργης, β'*

Αυτή η εκδρομή μού δημιούργησε υπέροχα συναισθήματα. Και στο πούλμαν με τα γέλια και τις φωνές των παιδιών ήταν ακόμα καλύτερα. Ελπίζω να γίνουν πολλές ακόμα φυσιολατρικές εκδρομές.

Κάλια Φανουράκη, α2

Όπως είναι γνωστό, τα παιδιά του Γυμνασίου, πήγαν μια φυσιολατρική εκδρομή. Η εκδρομή αυτή είχε σκοπό να περπατήσουμε από το Μαρδάτι έως τον Κρούστα και έπειτα να φτάσουμε στο Καλό Χωριό.

Η διαδρομή ήταν πολύ ωραία, αλλά συγχρόνως πολύ κουραστική. Στην πρώτη στάση, δηλαδή σε ένα δάσος στο Μαρδάτι καθίσαμε και φάγαμε, ξεκουραστήκαμε και στο τέλος παίξαμε παιχνίδια προσανατολισμού.

Η επόμενη στάση, περνώντας μέσα από ένα μικρό φαράγγι, ήταν σε μια εκκλησία στον Κρούστα. Εκεί ήταν πολύ όμορφα. Ίσως επειδή είχαμε να ξεκουραστούμε για πολλή ώρα.

Τέλος, φτάσαμε στο Καλό Χωριό. Η ... συγκίνηση ήταν μεγάλη! Με τα πόδια μας ταλαιπωρημένα από το περπάτημα μπήκαμε στο πούλμαν και κουρασμένοι, βουλευτήκαμε στα καθίσματα, περιμένοντας πώς και πώς να πάμε στα σπίτια μας. Παρ' όλη την κόυρασή μας θα περιμένουμε και την επόμενη φυσιολατρική εκδρομή.

Μαρία Κατσιδογιωτάκη, α1

ΛΙΜΕΡΙΚΣ

(ή ληρολογήματα ή
ποιήματα ανοησιών — *poems of
nonsense*)

Τα λίμερικς είναι μικρά ποιήματα με κωμικό περιεχόμενο, συχνά χωρίς νόημα. Ομοιοκαταληκτούν οι στίχοι 1,2 και 5 και οι στίχοι 3 και 4. Μεγάλος μάστορας αυτών των ποιημάτων ήταν ο Edward Lear που τα συνόδευε με σκίτσα. Στα ελληνικά έγραψε λίμερικς ο Γιώργος Σεφέρης.

*Από το «Book of nonsense»
του Edward Lear.*

Ήταν ένας Γέρος Άντρας απ' τα Βόρεια,
Που έπεσε σε μια χύτρα κρεατόζουμου, πελώρια.
Μα ο μάγικρας που τον είδε όταν έπεσε
Μ' ένα γάντζο τον ψάρεψε και τον έσωσε,
Κείνο το Γέρο Άντρα απ' τα Βόρεια.

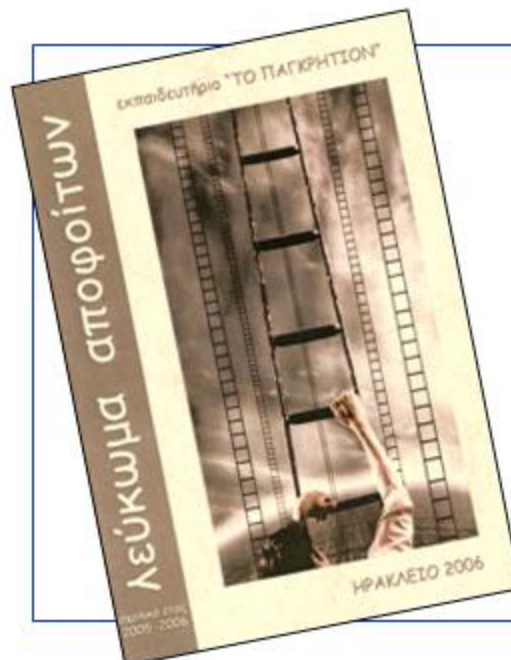
Μετάφραση: Νέστορας Αρχοντάκης, β'

Και ένα ληρολόγημα του Γιώργου Σεφέρη

Είτανε μια γριά απ' το Λασιθί
που μια Λαμπρή κοτάπιε ένα ρεβίθι.
Όταν είπε: «Θέλω κί' άλλο!»
έγινε κοκό μεγάλο
και χάθηκε η γριά με το ρεβίθι.

*Εγινε μού γριά από το Λασιθί
Πε μια Λαμπρή κοτάπιε ένα ρεβίθι
Όταν είπε: «Θέλω κί' άλλο!»
Έγινε κοκό μεγάλο
Και χάθηκε η γριά με το ρεβίθι.*

Κυκλοφόρησε πριν από λίγες μέρες και **το Λεύκωμα αποφοίτων του Λυκείου**. Στα παιδιά που αποφοίτησαν ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία **στις**

ΧΑΜΗΛΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

Οι χαμηλές πτήσεις είναι ιδανικές για πατεράδες. Μέσα από αυτό το άλμπουμ, παρουσιάζεται όλη η ασέβεια του παιδιού προς τον πατέρα. Το παιδί, με ζήλο και επιμέλεια, προσπαθεί να βρει τα ευαίσθητα σημεία του κακομοίρη πατέρα και να τον κάνει να αναστενάζει. Παρά το γεγονός ότι ο πατέρας τσαντίζεται με τη συμπεριφορά του βλασταριού του, ποτέ δεν παύει να το αγαπάει και ισχυρίζεται ότι περιμένει μεγάλα πράγματα από αυτό. Από την άλλη, το βλαστάρι δεν γίνεται καλά. Κάνει ό,τι μπορεί για να τον ταλαιπωρήσει. Διαβάστε το άλμπουμ αυτό. Θα με θυμηθείτε.

SHOW BUSSINESS

Πρόκειται για την - κατά τη γνώμη μου - καλύτερη συλλογή του Αρκά, μετά τον Ισοβίτη. Αναφέρεται σε δύο κλασικούς θιάσους, οι οποίοι ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλον. Η μεν Θέκλα, το κορίτσι με τα γένια, που είναι καταδικασμένη να συνεργάζεται με έναν κρετίνο, ένα γόη φιδιών και μιαν ασώματο κεφαλή, φάχνει από χίλιες μεριές να βρει τι θα μπορούσε να αποδώσει αυτός ο θιάσος. Ο δε Χλέμπουρας, με τη βοήθεια της εκπαιδευόμενης αρκούδας του, του Βαγγέλη, προσπαθεί να διασκεδάσει το κοινό και να σπάσει το μονοπώλιο της Θέκλας. Πηγαίνει σε απόκρημνες περιοχές, σε απομονωμένα νησιά, αλλά πάντα απογοητεύεται όταν βρίσκει την ταμπέλα «Θέκλα. Το κορίτσι με τα γένια». Θεωρεί ότι δεν έχει πια στον ήλιο μοίρα, και συνήθως, τους προβληματισμούς του τους πληρώνει ο δύσμοιρος Βαγγέλης.

Ο ΙΣΟΒΙΤΗΣ

Το διαπεραστικό και για όλες τις περιστάσεις χιούμορ του Αρκά, στα άλμπουμ του Ισοβίτη, δεν έχει όρια. Πρόκειται για έναν πουριτανό ισοβίτη, ο οποίος βρίσκεται στη φυλακή από δικαστική πλάνη. Θεωρεί τις συνθήκες διαβίωσης μεσαιωνικές και διαμαρτύρεται διαρκώς για το λάθος που τον έσπρωξε στη φυλακή. Τα κατατόπια της φυλακής, τις συνήθειες και τις λόξεις των συγκρατούμενων του του μαθαίνει ο Μοντεχρήστος, ένα ποντίκι, που δεν έχει ούτε ιερό ούτε όσιο και εμπορεύεται τα πάντα. Ο μόνος του σκοπός είναι να αποστομώσει τον Ισοβίτη. Ας πούμε, όταν ο Ισοβίτης μονολογεί και διαμαρτύρεται για τις μεσαιωνικές συνθήκες διαβίωσης στα κελιά των φυλακών, ο Μοντεχρήστος του απαντά: «<<Ισοβίτη, για μένα η φυλακή είναι ένας ολόκληρος κόσμος, ενώ για σένα ολόκληρος ο κόσμος είναι μια φυλακή>>. Και αμέσως μετά μονολογεί: «Μια πού τα βρίσκω και τα λέω». Αυτά και άλλα πολλά, σε μία σειρά άλμπουμ, που τη συνιστώ ανεπιφύλακτα και σε μικρούς και σε μεγάλους.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΡΚΑ

Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ

Είναι μαζί με τα Πειραματόζωα, η μόνη σειρά που συνεχίζει ο Αρκάς.

Ένας κοινός άνθρωπος πεθαίνει και πάει στον Παράδεισο. Εκεί τον υποδέχεται ένας άγγελος, κολλοπροαίρετος μιν, με σατανικό χιούμορ δε.

Εκεί οι διαφωνίες μεταξύ τους είναι έντονες. Ο άγγελος δεν μπορεί να ωριμάσει και να σταματήσει τις αηδίες, και

ο θανών δεν είναι καθόλου ευχαριστημένος απ' αυτόν. Εκτός από το δίδυμο της συμφοράς, ένας τρίτος, παρείσακτος, ο διάβολος, επισκέπτεται καμιά φορά το συνάδελφό του και υπόσχεται γέλιο και διασκέδαση. Σε γενικές γραμμές, δεν είναι ένα από τα καλύτερα άλμπουμ, αλλά κι αυτό διαβάζεται πολύ ευχάριστα

Γενικό συμπέρασμα: Αν η σκιτσογραφία βαθμολογούνταν με άριστα το 20, τότε ο Αρκάς θα έπαιρνε 40.

Γιώργος Μαραυγάκης, α1

ΤΑΙΝΙΕΣ**Τι είδαμε**

◆Στις 3 Νοεμβρίου, στα Ιωάννινα πέφτει η αυλαία του «*Κώδικα Ντα Βίντσι*». Εκτός από τον Νταν Μπράουν, που θέλησε να παρευρίσκεται εκεί, θα είναι και διάφοροι συντελεστές της ταινίας.

◆Η αυλαία του «*Tokyo Drift*» πέφτει στις 4 Νοεμβρίου, στην Αθήνα. Παρά το γεγονός ότι στις άλλες χώρες η ταινία θα συνεχιστεί για μία ακόμα εβδομάδα, η Village Cinemas θέλησε να αποσύρει την ταινία.

Τι θα δούμε

◆Κάποιες μέρες έμειναν για την έναρξη της ταινίας στην οποία πρωταγωνιστεί ο Βασίλης Χαραλαμπόπουλος, «*Πέντε λεπτά ακόμα*». Η διάρκεια της ταινίας δεν πρόκειται να είναι μεγάλη, αλλά στις ταινίες δε μετράει η ποσότητα, μετράει η ποιότητα.

◆Ο Νίκολας Κήτζ αποφάσισε να γράφει ένα σενάριο, να σκηνοθετήσει μία ταινία και να πρωταγωνιστήσει σ' αυτήν. Πρόκειται για ένα θρίλερ ονόματι «*Θάνατος στο μοναστήρι*». Παρά το γεγονός ότι ο Νίκολας παίζει και σε άλλη ταινία αυτήν την περίοδο, πιέζεται λίγο και τα καταφέρνει περίφημα. Η ταινία αρχίζει στις 27 Οκτωβρίου. Αξίζει να τη δούμε.

ΣΤΟ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ**ΣΗΡΙΑΛ**

Οι μοιραίοι πέντε πάνε για μία συναρπαστική συνάντηση στο σπίτι του υποτιθέμενου Μανουρογιαγιαννάκη Παύλου.

Εκεί, όπως πάντα, πιάνονται από τους «μυροπουκαμισάδες»... Τα υπόλοιπα είναι μυστικά...

Μία βλάβη στο διακομιστή μάς αποδιοργάνωσε και δε μας επέτρεψε να βρούμε πληροφορίες για περισσότερα σήριαλ.

Γιώργος Μαραυγάκης α1

ΥΠΑΡΞΙΑΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

◆Αφού το σύμπαν διαστέλλεται, γιατί κάθε μέρα δυσκολευόμαστε όλο και περισσότερο να βρω να παρκάρω;

◆Οι Αρχαίοι Έλληνες είχαν Αρχαίους Έλληνες;

◆Τι ξεχνάει η αφηρημένη τέχνη;

◆Πού ακριβώς είδε το "άλογο" ή τον "κάμπο" αυτός που αποφάσισε να δώσει όνομα στον "ιππόκαμπο";

◆Αν ένα ζιγκ-ζάγκ σταματήσει στη μέση, λέγεται "ζιγκ" ή απλώς ευθεία; (*Βιβλίο γραμμο τμήμα! Αγαμέμνητθ*).

◆Πόσο γρήγορα πρέπει να πίνεται, επιτέλους, ο "στιγμαίος" καφές;

◆Γιατί το μικρόφωνο του τηλεφώνου έχει περισσότερες τρύπες από το ακουστικό; (*Παίτε κρατάς ανάθελά! Το ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ έχω πιο πολλές τρύπες!*)

◆Τα ψάρια πώς καταφέρνουν να κολυμπάνε με γεμάτο στομάχι;

◆Αφού τα λαγοπόδαρα φέρνουν τύχη, γιατί οι λαγοί καταλήγουν στιφάδο;

◆Γιατί χρειάζονται πλύσιμο οι πετσέτες του ντους, αφού όταν τις χρησιμοποιούμε, είμαστε καθαροί;

◆Πώς λέγεται η «φέτα» πριν κοπεί;

◆Τα ATM των τραπεζών (*Αυτάματα Τοματά Μηνιαία*) γιορτάζουν της Αναλήψεως;

◆Γιατί τις λέμε ατομικές βόμβες, αφού σκοτώνουν πολλούς;

◆Ο Ten-Ten δεν θα έπρεπε να λέγεται Twenty;

◆Οι αναλφάβητοι ψωνίζουν στα Άλφα-Βήτα;

ΤΟ ΑΓΑΠΗΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

*Απ' τον Καφέ Είν' όλ' αιμά τα πράγματα πολύ παλιά -
το σκίνο, και το πλοίο, και το απόγειο.*

Κ. Π. Καβάφης, «Του πλοίου».

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΝ**“ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ,”**

“Αναχωρήσεις έξ’ Ηρακλείου κάθε Τετάρτη και Κυριακή διά Πειραιά. Μόνον τὸ «Ἀκρόπολις» ἐστὶν ἱκανὸν νὰ τήρῃ ἀδιάκοπα καὶ τακτικὰ τὰ ἡμερολόγια του.

Ἡρακλείου Ἀναρτήσις ταξ. εἰ.

Από το παλιό Ηράκλειο

*Ἡ πόλις θα σε ακολουθεῖ. Στους δρόμους θα γυρνᾷς
τους ἰδίους.*

Κ. Π. Καβάφης, «Ἡ πόλις»

